

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันวิชาการต่าง ๆ ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นผลทำให้ชีวิตเรามีความสุขความสบายมากขึ้นกว่าแต่ก่อน เพราะมีสิ่งที่จะให้ความรื่นรมย์ ให้ความสะดวกสบายต่อการดำรงชีวิตอันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางวิชาการเกิดขึ้นใหม่เสมอ ๆ และเป็นจำนวนมาก เช่น โทรทัศน์สี เทปบันทึกภาพ หม้อหุงต้มอาหารด้วยไฟฟ้า และเตาแก๊ส เครื่องจักรทุ่นแรงที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ และในยาน การสื่อสารด้วยดาวเทียม เป็นต้น นอกจากนี้ในวงการอื่น ๆ ยังได้ค้นพบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์อีกมากมาย เช่น ในวงการแพทย์ ได้ค้นพบการผ่าตัดโดยอาศัย หัวใจเทียม เซาช่วย นัยตาที่มอดบางชนิดสามารถเปลี่ยนแก้วตาให้มองเห็นได้ และการผ่าตัดเปลี่ยนไตใหม่ให้แก่คนไข้ที่เป็นโรคไตพิการ

ในวงการศึกษาก็มีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ช่วยครูสอน หรือเป็นอุปกรณ์การสอนของครู ซึ่งทำให้ผลการเรียนการสอนดีขึ้นทั้งในคานปริมาณและคุณภาพ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป เครื่องช่วยสอน, โทรทัศน์, และวิทยุ เป็นต้น การค้นพบที่สำคัญ และเป็นสิ่งก้าวหน้าที่สุดในยุคปัจจุบันได้แก่การที่สหรัฐอเมริกา และรัสเซียสามารถส่งมนุษย์ไปดวงจันทร์ได้

การประดิษฐ์และการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ดังกล่าวแล้ว แสดงให้เห็นว่าเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการต่าง ๆ ซึ่งเจริญขึ้นทุกวันและอย่างรวดเร็ว จนเรียกได้ว่าในยุค "Knowledge Explosion"¹

¹ สำเนา วารสาร "คำบรรยาย" ประกอบวิชา Administration
of A.V. Program, (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514)

การที่วิชาการต่าง ๆ ได้พัฒนาหรือเจริญขึ้นดังกล่าว อันเป็นผลทำให้เกิดเทคโนโลยีใหม่ ๆ ขึ้นมากมาย ก็เพราะอาศัยการศึกษาค้นคว้าและวิจัยนั่นเอง การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในปัจจุบันดังที่ ดร. สิบปนนท์ เกตุทัต² ได้กล่าวว่าการศึกษาค้นคว้าเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน ในโลกซึ่งวางรากฐานอยู่บนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยังไม่เคยมียุคใด ๆ ในประวัติศาสตร์ที่การศึกษามีความสำคัญถึงเพียงนี้

ประเทศที่เจริญแล้วในด้านการศึกษาก็มีความเจริญมั่นคงในด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เพราะ "การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง"³

ประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งปรับปรุงการศึกษาให้พัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาอื่น ๆ

ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการ⁴ จึงมีนโยบายที่จะจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและเพิ่มปริมาณให้มากขึ้นในทุกระดับการศึกษา

² สิบปนนท์ เกตุทัต, "บทบาทของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาการศึกษา", เอกสารประกอบการสัมมนาการวางแผนการศึกษาระดับชาติ, (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2512), หน้า 252.

³ ชำรง บัวศรี, "การศึกษาสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา", วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ, 3 (ตุลาคม, 2510), หน้า 1.

⁴ สุกิจ นิมมานเหมินท์, "นโยบายการจัดการศึกษา", รายงานการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, (พระนคร : กองเผยแพร่การศึกษา, 2513), หน้า 5.

เช่น ระดับประถมศึกษา พิจารณาแก้ไขการขาดแคลนสถานที่เรียนและครู โดยสนับสนุนการสร้างสถานที่เรียน ห้องเรียน พร้อมทั้งปรับปรุงให้มีคุณภาพสูงขึ้น

แต่การที่จะพัฒนาการศึกษาให้ได้อย่างปริมาณและคุณภาพนั้นรู้สึกว่าเป็นปัญหามาก เพราะประเทศไทยยังขาดแคลนในด้านทุนทรัพย์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้วิธีพัฒนาหรือปรับปรุงการศึกษาโดยวิธีประหยัด แต่ให้โดยผลมากที่สุดโดยการนำเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้

ดร. ชำรง บัวศรี⁵ ได้กล่าวว่า ประเทศที่ไม่มั่งคั่งร่ำรวย การพัฒนาทุกด้าน รวมทั้งด้านการศึกษา จึงจำเป็นต้องยึดหลักประหยัดและควมมีประสิทธิภาพ ปัญหาการขาดแคลนทุนทรัพย์และทรัพยากร นักการศึกษาจะต้องมีความกล้าศอกการนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษาใหม่ ๆ มาใช้ จะต้องคิดวิธีการใหม่ ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาคารขาดแคลนปัจจัยต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในการจัดการศึกษา วิธีเก่า ๆ ที่เคยปฏิบัติมาตั้งแต่เดิมย่อมเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์

นอกจากนี้ ประศักดิ์ ตปณียากร⁶ ยังได้กล่าวว่า งานการศึกษาของไทยในขณะนี้ไม่พอทั้งปริมาณ และคุณภาพ ปัญหาที่ถ้าใช้การจัดการศึกษาแบบเดิมก็จะยังไม่ตกอีก โดยเฉพาะปัญหาครูไม่พอนั้น เฟรดเคอริก เอชฮาบีสัน ได้แสดงความคิดเห็นว่า ในประเทศอาเซียที่ยากจนการเร่งผลิตครู ขอมเกินกำลังของตน ควรจะนำเครื่องทุนแรงครู และเครื่องช่วยสอนแทนครูอันใดแก่ เทคโนโลยีต่าง ๆ ทางการศึกษามาใช้ให้มาก จึงจะทัดเทียมกับอารยะประเทศ

⁵ ชำรง บัวศรี; เรื่องเดิม , หน้า 5.

⁶ ประศักดิ์ ตปณียากร, "เทคโนโลยีกับการศึกษา" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ, 2 (กันยายน 2512), หน้า 42.

ดังนั้น อินทรประเสริฐ⁷ ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาว่า เทคโนโลยีที่มีความสำคัญมากในการปรับปรุงการบริหารการศึกษา การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

จึงเป็นที่หวังว่า ถ้าเรานำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการศึกษา ในไม่ช้า การศึกษาของเราก็คงพบกับความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ เหมือนกับความพยายามของนักวิทยาศาสตร์ที่คิดหาวิธีการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ จนสามารถส่งมนุษย์ไปลงบนดวงจันทร์ได้

เทคโนโลยีหรือเทคนิควิทยาทางการศึกษาหมายถึง การประยุกต์เอาเทคนิควิธีการ แนวความคิด อุปกรณ์ และเครื่องมือใหม่ ๆ มาใช้ เพื่อช่วยแก้ปัญหาการศึกษาทั้งในค่านขายงาน และด้านปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอน⁸

จึงเป็นที่เชื่อได้ว่า วิธีที่จะพัฒนาการศึกษาของประเทศให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพตามเป้าหมายนั้น วิธีหนึ่งที่สำคัญก็คือ การนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษา มาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

เทคโนโลยีทางการศึกษานิกหนึ่งที่มีคุณค่าดังกล่าวแล้วคือ วิทยุศึกษา หรือ วิทยุโรงเรียน

⁷ ดังนั้น อินทรประเสริฐ, "เทคโนโลยีทางการศึกษา", วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ, 9 (เมษายน, 2513), หน้า 14-17.

⁸ วิจิตร ศรีสอาน, "เทคนิควิทยาทางการศึกษา", เอกสารประกอบการเรียนวิชา Social Foundation of Education, (บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

ดร. กอ สวัสดิคพิธานิชย์⁹ และเมืองชัย ทาเจริญศักดิ์ ไก่กล่าวถึงการ
ใช้วิทยุศึกษาว่า "เป็นการใช้สื่อมวลชนให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาแก่เด็กนักเรียน
เป็นจำนวนมาก ๆ โดยถือหลักว่า เรามีครูเก่งซึ่งมีจำนวนน้อยอยู่แล้วมาสอนเด็ก
เพียง 20-30 คน ก็จะเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ จึงเอาครูชั้นเยี่ยมเหล่านั้น
มาสอนนักเรียนทางวิทยุ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีโอกาสเรียนจากครูชั้นเยี่ยมในเวลา
เดียวกัน"

นอกจากนี้ Dale¹⁰ ยังได้กล่าววว่า วิทยุโรงเรียนมีคุณค่าต่อการเรียน
การสอนดังนี้

1. เสียค่าใช้จ่ายน้อย
2. ให้ความรู้ข่าวสารหรือเหตุการณ์ใหม่ ๆ ทันต่อเหตุการณ์ของโลกอยู่เสมอ
3. ช่วยขจัดปัญหาเรื่องเวลาและระยะทาง เพราะสามารถนำความรู้เกี่ยวกับ
เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไกล ๆ เป็นเวลานาน ๆ มาสู่ห้องเรียนหรือ
ให้เด็กทราบได้
4. ช่วยให้เด็กเกิดอารมณ์ซาบซึ้งตามบทเรียน
5. สามารถนำบุคคลากรที่ชำนาญในสาขาวิชาต่าง ๆ มาให้ความรู้แก่เด็กใน
ชั้นเรียนได้
6. ช่วยให้เด็กเกิดความคิด และจินตนาการอย่างกว้างขวาง

⁹ กอ สวัสดิคพิธานิชย์, และเมืองชัย ทาเจริญศักดิ์, "เศรษฐกิจการศึกษา",
ชุมนุมวิชาการ, (พระนคร : กรมสามัญศึกษา, 2510), หน้า 7.

¹⁰ Edgar Dale, Audiovisual Methods in Teaching, (New York:
The Dryden Press, 1969), pp. 483-485.

ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการนำวิทยุโรงเรียนไปใช้ประกอบการสอนและได้ผลดีหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา เยอรมันนี เบลเยียม สวีเดน โปแลนด์ สวิสเซอร์แลนด์ เม็กซิโก บราซิล อินเดียน สหภาพอัฟริกาใต้¹¹

สำหรับในประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการได้เตรียมงานเพื่อทดลองใช้วิทยุโรงเรียนในปี พ.ศ. 2500¹² และได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยสอนโดยตรงในบางวิชา
2. เพื่อช่วยเหลือสาธิตวิธีสอน และนิเทศการสอนในบางวิชา
3. เพื่อช่วยให้เด็กเกิดความสนใจ จะได้เป็นทางทำให้เด็กเกิดแนวคิดที่จะใคร่ครวญหาความรู้โดยตนเองต่อไป
4. เพื่อเสนอบทเรียนผนวกในกรณีที่ครูเองไม่สามารถจะสอนนักเรียนได้ทันที หรือช่วยแนะนำให้รู้จักใช้และจัดทำเครื่องประกอบการสอนอย่างง่าย ๆ โดยเฉพาะในโรงเรียนเล็ก ๆ ซึ่งไม่มีเครื่องใช้ประกอบการสอนบริบูรณ์

รายการวิทยุโรงเรียนได้เริ่มทดลองออกอากาศเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2501 โดยใช้เครื่องส่งของสถานีวิทยุศึกษา ซึ่งตั้งอยู่ที่วิทยาลัยเทคนิค หุ้ยมหาเมษ พระนคร

ในการทดลองครั้งนี้ ได้ทดลองใช้กับโรงเรียนในจังหวัดที่อยู่ห่างจากพระนครในรัศมี 150 กิโลเมตร มีจำนวน 22 จังหวัด โรงเรียนที่อยู่ในข่ายทดลองมีทั้งหมด 286 โรงเรียน

¹¹ กองเผยแพร่การศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, วิทยุโรงเรียน : หลักการและวิธีสอน, (พระนคร : โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ), หน้า 10.

¹² กองเผยแพร่การศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, งานวิทยุโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ, (พระนคร . โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514), หน้า ๕-6.

วิชาที่เลือกทดลอง ได้แก่

๑. วิชาสังคมศึกษาจัดทำเป็น 2 ระดับคือ ป. 2-1 และ ป. 3-4
- วิชาชั้นรองและคนตรีจัดทำเป็น 2 ระดับคือ ป. 2-1 และ ป. 3-4
- วิชาภาษาอังกฤษจัดทำตั้งแต่ ม. 1 (เดิม) และจะขยายขึ้นมีละชั้น

(ระดับ ป. 2-1 และ ป. 3-4 นั้นหมายถึง การจัดรายการออกอากาศ เพื่อชั้น ป. 2 และ ป. 3 เป็นลำดับ ส่วนชั้น ป. 1 และ ป. 4 ถือว่า เป็นชั้นที่รวมรับฟัง)

กิจกรรมวิทยุโรงเรียนได้รับความสนใจจากครูและผู้บริหารการศึกษาทุกจังหวัด ทำให้งานวิทยุโรงเรียนขยายตัวออกไปเรื่อย ๆ จนในปัจจุบันมีโรงเรียนที่ใช้วิทยุโรงเรียนประกอบการสอนทั่วทุกภาค และทุกจังหวัด

และปัจจุบันรายการออกอากาศได้ปรับปรุงใหม่ดังนี้

- ก. วิชาสังคมศึกษา ชั้น ป. 2-1 ชั้น ป. 3-4 และชั้น ป. 5
- ข. วิชาชั้นรองคนตรี ชั้น ป. 1, ป. 2, ป. 3-4 และชั้น ป. 5-6-7
- ค. วิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ป. 5, ป. 6, ป. 7, ชั้น ม.ศ. 1, ม.ศ. 2, ม.ศ. 3, ม.ศ. 4, และ ม.ศ. 5¹³

การใช้วิทยุโรงเรียนประกอบการสอนก็เหมือนกับการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดอื่น ๆ ย่อมมีปัญหาหรืออุปสรรคบ้างไม่มากก็น้อย เช่น ปัญหาเกี่ยวกับค่านการใช้ การดำเนินงาน โดยเฉพาะวิทยุโรงเรียน แม้จะมีใช้ในต่างประเทศมานานแล้ว แต่ก็ยังคงเป็นของใหม่ในวงการศึกษาของไทย จึงย่อมที่จะมีปัญหาในค่านต่าง ๆ มาก จากประสบการณ์การทำงานของผู้วิจัย ทำให้ทราบและพบเห็นว่าการรับฟังวิทยุโรงเรียนส่วนใหญ่ในชนบทยังมีปัญหาอยู่มาก เช่น

¹³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 20-21.

เวลาเรียนในตารางสอนกับรายการออกอากาศของบทเรียนวิทยุไม่ตรงกัน เครื่องรับฟัง มีไม่พอ และคุณภาพไม่ดี ครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการใช้วิทยุโรงเรียน เหล่านี้เป็นต้น
 ยง อิงคเวทย์¹⁴ ได้กล่าวถึงปัญหาของการใช้วิทยุโรงเรียนไว้ดังนี้

1. ปัญหาเรื่องความตั้งใจของนักเรียนการใช้รายการวิทยุโรงเรียนจะต้องอาศัยการฟังเป็นใหญ่ และผู้ฟังจะต้องมีความตั้งใจจริง ๆ เพราะครูผู้สอนในวิทยุสามารถจะติดต่อกับเด็กในชั้นได้ ก็ด้วยเสียงเพียงอย่างเดียว
2. ปัญหาเรื่องกำหนดเวลา ครูผู้ใช้วิทยุโรงเรียนมักจะมีปัญหาที่เสมอ เช่น เวลาออกอากาศของรายการสังคมศึกษาลำเวลาสอนอ่าน หรือเวลาสอนเลขคณิต รายการขั้วร่องดนตรีที่ควรจะให้เด็กฟังเป็นอย่างมาก แต่ไปตรงกับเวลาปิดภาคฤดูเก็บเกี่ยวของโรงเรียน เป็นต้น
3. ปัญหาเรื่องการบริหารของโรงเรียน การใช้วิทยุโรงเรียนมักจะทำให้เกิดปัญหากระทบกระเทือนการบริหารของโรงเรียนบ่อย ๆ เช่น ตารางออกอากาศไม่สู้ตรง และพดด้กับตารางสอน บางครั้งต้องเปลี่ยนแปลงโครงการเรียน หรือให้เด็กหยุดเรียนเรื่องใด เรื่องหนึ่งทีครูกำลังสอน เพื่อฟังรายการวิทยุโรงเรียน

ปัญหามางส่วนที่กล่าวมาแล้ว จะเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานและการใช้วิทยุโรงเรียนไม่ให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมาย จึงควรที่จะมีการศึกษาวิจัยกันอย่างจริงจัง เพื่อทราบว่ามีปัญหาอะไรอีกบ้างมากน้อยแค่ไหน จะมีวิธีการปรับปรุงแก้ไขให้การใช้วิทยุโรงเรียนได้ผลดีอย่างไร

แต่ปรากฏว่า การวิจัยดังกล่าวมีทำกันบ้างเล็กน้อย และส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการวัดผลการใช้วิทยุโรงเรียนประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งเท่านั้น ปัญหาของการใช้วิทยุโรงเรียนทั่วไป โดยเฉพาะในภาคศึกษา 6 ยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยได้เลย

¹⁴ กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, วิทยุโรงเรียน: การใช้บทเรียน, (พระนคร: โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ, 2510), หน้า 2.

ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะทำการวิจัยเรื่องนี้ซึ่งคิดว่า ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาให้การใช้วิทยุโรงเรียนในภาคศึกษา 6 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

1. เพื่อทราบปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้วิทยุโรงเรียนประกอบการสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาทุกจังหวัดในภาคศึกษา 6
2. เพื่อทราบสภาพความเป็นจริง ในการใช้วิทยุโรงเรียนของครูในโรงเรียนต่าง ๆ ในภาคศึกษา 6
3. เพื่อทราบความคิดเห็น และความต้องการของครูและครูใหญ่ ในการใช้วิทยุโรงเรียนประกอบการสอน
4. เพื่อเสนอแนะวิธีแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานและการใช้วิทยุโรงเรียนในภาคการศึกษา 6 ให้ได้รับผลดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. จะทำการวิจัยปัญหาการใช้วิทยุโรงเรียน เฉพาะในโรงเรียนประถมศึกษาที่ใช้วิทยุโรงเรียนประกอบการสอน ทุกสังกัดและทุกจังหวัดในภาคศึกษา 6 ซึ่งมี 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท และอุทัยธานี
2. ประชากรที่จะตอบแบบสอบถามได้แก่ครูใหญ่และครูที่ใช้วิทยุโรงเรียนประกอบการสอนในภาคศึกษา 6 ทุกโรงเรียน
3. ปัญหาที่จะทำการสำรวจ แบ่งออกเป็นหมวดใหญ่ ๆ ได้ดังนี้
 - 3.1. ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่จะใช้รับฟังวิทยุโรงเรียน
 - 3.2. ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้วิทยุโรงเรียนของครู
 - 3.3. ปัญหาเกี่ยวกับบทเรียนทางวิทยุ
 - 3.4. ปัญหาในด้านการบริหารงานวิทยุโรงเรียน
 - 3.5. ความคิดเห็นและความต้องการพร้อมทั้งขอเสนอแนะของครูใหญ่และครูที่ใช้วิทยุโรงเรียน

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจจะเกิดความบกพร่องหรือข้อผิดพลาดต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นเหตุให้การวิจัยไม่สมบูรณ์ได้ ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามบางคนอาจจะไม่ตอบตามความเป็นจริง
2. ผู้ตอบแบบสอบถามบางคนอาจจะเคยใช้วิทยุโรงเรียนมาแล้วเล็กน้อย หรือไม่เคยใช้มาก่อนเลย ทำให้ความจริงที่ไ้รับมาจากเคลื่อนไป
3. แบบสอบถามบางฉบับไม่ได้รับการตอบทุกข้อ
4. ใ้รับแบบสอบถามคืนไม่เต็มจำนวน

คำจำกัดความ

สื่อทัศนูปกรณ์ หมายถึงอุปกรณ์การสอนชนิดที่ปรากฏเป็นภาพหรือเสียง ซึ่งผู้เรียนต้องอาศัยการดู การฟังเป็นสิ่งสำคัญ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ เป็นต้น

ครูวิทยุโรงเรียน หมายถึงครูที่ใช้วิทยุโรงเรียนประกอบการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาทุกจังหวัดในภาคศึกษา 6

วิทยุโรงเรียน หมายถึงวิทยุเพื่อการศึกษาของนักเรียน ใ้ประโยชน์โดยตรงกับนักเรียนที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ โดยการส่งกระจายเสียงวิชาต่าง ๆ จากสถานีวิทยุศึกษาของกองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตรงไปยังห้องเรียน เพื่อให้ครูใช้ประกอบการสอน

รายการวิทยุโรงเรียน หมายถึง เนื้อหาวิชาหรือบทเรียนที่จัดสอนโดยครูผู้เชี่ยวชาญในการสอน แลวดายทอดออกอากาศทางสถานีวิทยุศึกษา เพื่อให้นักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ ใ้รับฟังและเรียนโดยมีครูเป็นผู้ควบคุมแนะนำ

ภาคศึกษา 6 ภาคศึกษาหมายถึง เขตการศึกษาซึ่งแต่ละเขตประกอบไปด้วยจังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ติดกันตั้งแต่ 4-8 จังหวัด เขตหรือภาคการศึกษาทั้งประเทศแบ่งออกเป็น 12 ภาค ภาคศึกษา 6 มีทั้งหมด 7 จังหวัด คือ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา สระบุรี,

ลพบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท และอุทัยธานี

เทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การประยุกต์เอาเทคนิค วิธีการ แนวความคิด อุปกรณ์ และเครื่องมือใหม่ ๆ มาใช้ในทางการศึกษา เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องช่วยสอนและบทเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น

คุณค่าของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์หลายอย่างดังนี้

1. ระบุแนวทางที่จะแก้ไขปัญหา หรืออุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้วิทยุโรงเรียนของครู ในภาคศึกษา 6
2. สามารถจัดบริการหรือสนองความต้องการของครูในค้ำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้วิทยุโรงเรียน
3. สร้างทัศนคติที่ดีหรือความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ครูใหญ่หรือผู้บริหาร และครูวิทยุโรงเรียน
4. เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงให้การใช้วิทยุโรงเรียนในภาคศึกษา 6 และภาคอื่น ๆ ได้รับผลดียิ่งขึ้น
